

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

فرهاد لیبیب

۱۰/۱۲/۰۶

نقش پاکستان در تراژیدی خونین افغانستان

اثر ارزشناک از "پیکار پامیر"

اگر خواسته باشیم اساسی ترین علت یا عوامل ناکامی و سیه روزی خود و مردم خود را دریابیم ، باید با صراحت بگوئیم که اصل علل ، متأسفانه در عدم آگاهی مان از حقایق زمان و مکان (در روزگاران ماضی و حال) نهفته بوده است .

مثلاً، اگر ما از نقشه و چگونگی کارکرد های حیلۀ گرانه سیاسی روسها در کشور خویش آگاهی لازم میداشتیم و میدانستیم که آنان با کدام برنامه و نیرنگ ، مناطق آسیای میانه را به کام امپراتوری خویش فرو بردند و با کدام شگرد ها ، کشور های اروپای شرقی را به دام افکندند، آیا در آن صورت، این اربابان حیلۀ و دام میتوانستند چنان سهل و آسان ، سرنوشت غمباری را برای ملت ما رقم بزنند ؟!

اگر ما شناختی از دولتمداران پاکستان و نیات شوم آنها میداشتیم ، آیا سرنوشت ما و مردم ما خونین و غم انگیز میشد؟!

اگر ما و مردم ما از نیات و عملکرد های مقامات جمهوری اسلامی ایران آگاه میبودیم ، آیا آنها قادر میشدند حتی رئیس جمهور کشور را به اصطلاح عوام " دانه خور " خود بسازند ، آنهم بدان شرمساری و رسوائی ؟!

بلی ! ! اساسی ترین علت سیه روزی و نامرادی ما ، همانا عدم آگاهی ما از اصل حقایقی است که در زمان و مکان میگردد .

حال باید دید که روزه های نور و آگاهی را کی ها بر روی ما و ملت مان بسته و انبوه سیاهی و تاریکی را تا مغز استخوان ما گسترانیده اند ؟ خواست این سیه کاران و آن دستور دهندگانی که در پشت پرده قرار دارند، چی بوده است ؟

آری ! تصادفی نیست که خانواده نادر در زمان نیم قرن حکومت شان در سر زمین آبائی ما نگذاشتند که در برابر هر سال حکومت شان، لااقل یک جلد کتاب به چاپ برسد

در حالیکه در هر کوچه و پسکوچه همسایگان ما در هر سال به هزار ها عنوان کتاب چاپ و نشر میشد .

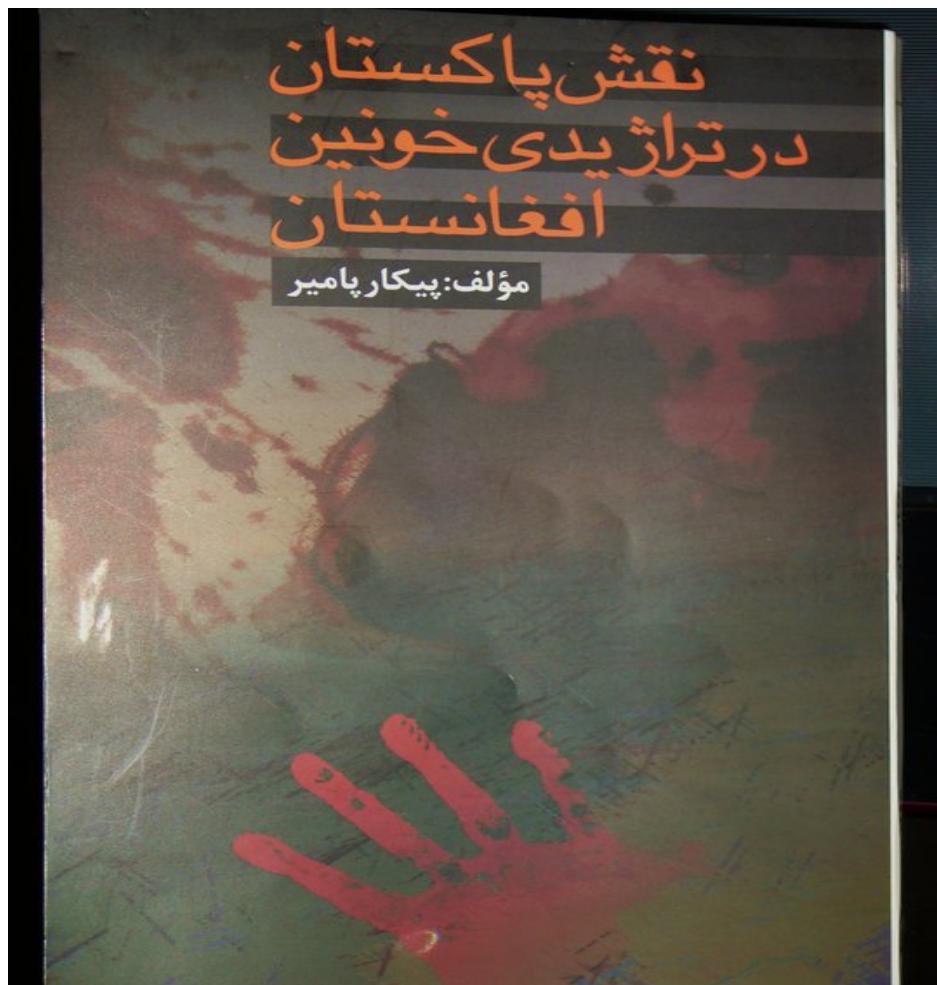
بلی سال ۱۳۳۳ هجری بود که خانواده حکمران اجازه دادند یک پایه "بلند گو" در پُل باغ عمومی کابل نصب گردد .. و چندین سال بعد از آن هم که رادیو وارد افغانستان شد ، نظر به فرمایش حکومتگران سیه اندیش، رادیو های (یک موجه) بودند که تنها قادر به اخذ امواج رادیوکابل میشد و بس ، تا اینکه این طلسم منحوس توسط اختراع "ترانزستور" از هم پاشید .

بگذریم از آنکه تا رسیدن به اصطلاح سالهای دیموکراسی، یعنی تا چهل سال دیگر ، به جز جریده دولتی "اصلاح" که مؤسسش نادر بود و روزنامه " انیس" که مؤسس آن، روان شاد شهید محی الدین انیس بود که قبلاً با آرمانهای پاک انسانی و میهنی اش به دست خانواده حاکم نابود شده بود ، نه روزنامه و هفته نامه و ماهنامه وجود داشت و نه هم کدام رسانه و منبعی که به مردم ما ، از جهان و ماحول شان آگاهی داده روشنی و آگاهی را تا درون جامعه بگستراند.

بلی ! در تحت چنین شرایط منحنی و در همچو هوا و فضای مختنق، مردم ما چگونه از جهان و اوضاع و احوالش آگاه میشدند ؟ نتیجه این ظلمت گسترتهای ظالمانه و کوردلانه حکومت مداران کشور ما این بود و هست که با درد و دریغ، امروز همه شاهد آن هستند . یعنی ویرانی مملکت ، فقر و دربدری مردم، مصیبت ناشی از آوارگی، رنج و درد و نامرادی و بالاخره ، تجاوزات و اشغالگریهای مکرر و پی در پی که نظیرش را در جهان سراغ کرده نمیتوانیم.

این دربدری ها و آوارگی ها با همه درد و داغش یک مزیت را در خود نهفته داشت و آن اینکه با شکسته شدن در و دیوار آن زندان (افغانستان)، چشم و گوش اولاد سرزمین ما با جهان و آنچه در آن میگذرد، آشنا شد ، با چیز های تازه ای که هرگز نه دیده و نه شنیده بود، با حقایق ملموس ، با اسناد و وثایق ، با کتاب و با منابع آگاهی دهنده و ...

همین بود که فرزندان برومند و وارسته سرزمین ما در تکاپو افتادند تا علل درد های بی درمان و داغهای خونین در پیکر جامعه افغانستان را دریابند ، به کنه و ریشه حقایق فرو روند و آنرا برای خود و مردم خود باز گویند .

به همین سلسله، به چشم خویش میبینیم که تنها در مناطق مهاجر نشین افغان که شرایط و امکانات اندک میسر شده است، با کدام وسعت و گستردگی، کتب، مجلات، ماهنامه ها و هفته نامه ها و همچنان، رادیوها، تلویزیون ها و تارنماهای انترنیتی پخش و نشر میگردند؟ با چنان گستردگی که ظرف یکصد سال حاکمیت مزدوران شرق و غرب میسر نبوده است (البته به استثناء دوره ده ساله سلطنت اعلیحضرت امان الله خان)

اگر از تداوم این سوگنامه لحظه ای بگذریم، باید خدمت خوانندگان محترم منحیث خبر خوش به عرض برسانیم که در این اواخر کتاب پُر بار و پر ارزش دیگر به قلم توانا و در نتیجه تکاپوی فرزند صادق، آگاه و سر بلند سر زمین ما (پیکار پامیر) تحت عنوان "نقش پاکستان در تراژیدی خونین افغانستان" به نشر رسیده است، این کتاب که اخیراً جلد دوم آن به اختیار ما قرار گرفته است، حد اقل، توانسته نیات شوم و کارکرد های خانه بر انداز و بر باد گرانه یکی از همسایه های نا پاک سرزمین ما (پاکستان) را به رشته تحریر در آورد و نسل امروز و آینده را به ژرفای حقایق دردناک میهن عزیز ما رهنمون شود و تا بار دیگر از یک سوراخ، نیش زهر داری هست و بود ما را نشانه نگیرد.

در باره گستردگی اسناد موثق و دست اول در این کتاب همینقدر کافی است بگویم که حتی کسانی که سواد خواندن هم نداشته باشند میتوانند با ورق زدن صفحاتش، از روی تصاویر و آمار های دقیق، به بخشهایی از حقایق دردناک سالهای اخیر دست یابند.

ما، در حالیکه طبع این اثر گرانبها و با ارزش را ، به دوست گرانمایه حاجی صاحب پیکار پامیر مبارکباد میگویم ، از خداوند بزرگ برایشان اجر عظیم طلب مینمایم . خواندن این اثر را برای فرد علاقمندان میهن ما سفارش میدارم .

یادداشت:

ضمن ابراز تبریک خدمت همکار گرامی ما آقای "پامیر" ، به اطلاع خوانندگان ارجمند پورتال می رسانیم که کتاب نامبرده برای بار اول در پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" به نشر رسیده است که می توان تمام آنرا در ۲۳ قسمت در آرشیف جناب "پامیر" مطالعه نمود .

با کمال محبت

اداره پورتال AA-AA